МІЖНАРОДНИЙ КЛАСИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ПИЛИПА ОРЛИКА
Україна, 54003, м. Миколаїв, вул. Котельна 2
ЄДРПОУ: 37992250
e-mail: mku.osvita@gmail.com
+38 (050) 394 72 87;
0 800 400 557
www.mku.edu.ua

PYLYP ORLYK INTERNATIONAL CLASSICAL UNIVERSITY
2, Kotelna Street,
***Mykolaiv,* 54003, Ukraine**
EDPNOY: 37992250
e-mail: mku.osvita@gmail.com
+38 (050) 394 72 87;
0 800 400 557
www.mku.edu.ua

ЗАТВЕРДЖУЮ
Ректор ПЗВО
МКУ ім.. П.Орлика
_____ Наталя Євдокимова
28.08.2025 р.

ІНСТРУКЦІЯ

з охорони праці
№ 11 -ІОП

Термін дії - 3 роки

м. Миколаїв 2025 р.

.

ІНСТРУКЦІЯ № 11-ІОП
з виконання вимог техногенної безпеки і порядку дій персоналу та здобувачів освіти в разі виникнення аварійної ситуації (аварії)

1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ.

1.1. Ця інструкція розроблена відповідно до вимог Порядку опрацювання і затвердження власником нормативних актів про охорону праці, що діють на підприємстві (НПАОП 0.00-6.03-93), Кодексу цивільного захисту України і «Правил техногенної безпеки», затверджених наказом МНС України № 879 від 05.11.2018, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 27.11.2018 року № 1346/32798.

1.1.1. Ця інструкція є нормативним актом з охорони праці в освітньому закладі ПЗВО «Міжнародний класичний університет імені Пилипа Орлика» (далі - Університет)і діє у всіх його підрозділах, на всій його території або в інших місцях, де працівники підприємства виконують відповідні роботи за завданням керівника підприємства або уповноваженої особи.

1.1.2. Вимоги цієї інструкції є обов’язковими для виконання усіма працівникамиУніверситету, а також підрядними організаціями, які виконують роботи на території підприємства, або в інших місцях (об’єкта) відповідно до укладених підприємством договорів, контрактів.

1.2. Дана інструкція (далі − Інструкція) визначає загальні вимоги щодо організації техногенної безпеки та є обов'язковою для виконання всіма працівниками ФаховогоУніверситету, а також працівниками інших організацій, які здійснюють виробничу або комерційну діяльність на території підприємства.

1.3. Інструкція призначена для проведення вступного інструктажу та навчання працівників підприємства заходам техногенної безпеки.

1.4. Основні терміни, які вживаються у цій інструкції, мають наступне значення:

Техногенна безпека – відсутність виникнення аварій або катастроф на потенційно-небезпечних об’єктах, а також суб’єктів господарювання, що можуть створити реальну загрозу її виникнення.

Техногенна безпека характеризує стан захисту населення і територій від надзвичайних ситуацій техногенного характеру. Забезпечення техногенної безпеки є особливою (специфічною) функцією захисту населення і територій від надзвичайних ситуацій.

Аварія – небезпечна подія техногенного характеру, що спричинила ураження, травмування населення або створює на окремій території чи території суб’єкта господарювання загрозу життю або здоров’ю населення та призводить до руйнування будівель, споруд, обладнання і транспортних засобів, порушення виробничого або транспортного процесу чи спричиняє

наднормативні, аварійні викиди забруднюючих речовин та інший шкідливий вплив на навколишнє природне середовище.

Аварійна ситуація – порушення меж або умов безпечної експлуатації об'єкта (устаткування, обладнання), яке не перейшло в аварію при запровадженні відповідних організаційно-технічних заходів.

Надзвичайна ситуація – обстановка на окремій території чи суб'єкті господарювання або водному об'єкті, яка характеризується порушенням нормальних умов життєдіяльності населення, спричинена катастрофою, аварією, пожежею, стихійним лихом, епідемією або іншою небезпечною подією, що призвела (може призвести) до виникнення загрози життю або здоров'ю населення, великої кількості загиблих і постраждалих, завдання значних матеріальних збитків, а також до неможливості проживання населення на такій території чи об'єкті, провадження на ній господарської діяльності.

ІІ. ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ТЕХНОГЕННОЇ БЕЗПЕКИ.

2.1. На об'єктах підприємства і прилеглої до нього території можуть виникнути пожежі в результаті порушень вимог пожежної безпеки та порушень умов безпечної експлуатації газового і електричного обладнання (устаткування).

Аварії на системах (мережах) життєзабезпечення (водо-, газо-, тепло-, електропостачання), у ліфтовому господарстві та при використанні транспортних засобів зокрема, також становлять загрозу життю і здоров'ю працівників та можуть порушити або ускладнити робочий процес та життєдіяльність ФаховогоУніверситету.

2.2. Заходи щодо запобігання та реагування на надзвичайні ситуації техногенного характеру, аварійні ситуації (аварії) зокрема, передбачені у Плані локалізації та ліквідації аварійних ситуацій і аварій на підприємстві.

2.3. Відповідальний за техногенну безпеку зобов'язаний знати і довести до працівників підприємства небезпечні чинники і фактори техногенного та іншого характеру, які можуть призвести до виникнення аварійних ситуацій (аварій). Джерелами небезпечних чинників і факторів можуть бути нерегламентовані режими роботи устаткування і обладнання, яке використовується у робочому процесі, механізми і обладнання інженерних систем та інженерні комунікації, особливо газове обладнання, електромережі, електрифіковане устаткування та інструменти, ліфти, роботи, що призводять до психофізіологічних перевантажень, помилкові дії працівників.

2.4. Відповідальна особа з питань забезпечення техногенної безпеки зобов'язана:

- організувати вивчення і дотримання працівниками інструкцій з питань цивільного захисту, охорони праці і пожежної безпеки, цієї інструкції;

- здійснювати постійне навчання (інформування) працівників з питань цивільного захисту, охорони праці і пожежної безпеки (з використанням інформаційно-довідкових куточків з цих питань, які розміщені на підприємстві, навчально-методичної літератури, інформації, яка доводиться штабом цивільного захисту);

- вжити заходів щодо виконання на підприємстві вимог законодавства України у сфері цивільного захисту, охорони праці і пожежної безпеки при порушенні цих вимог доповідати керівнику підприємства.

3. ПРИЧИНИ ВИНИКНЕННЯ ТА ОЗНАКИ АВАРІЇ.

3.1. Джерела небезпеки:

- нерегламентовані режими роботи технологічного обладнання, транспортних засобів, обладнання;
- електромережі, електрифіковане устаткування та інструменти;
- інженерні комунікації (мережі водопостачання, теплопостачання, газопостачання);
- роботи, що призводять до психофізіологічних перевантажень;
- токсичні речовини;
- помилкові дії працівників;
- аварії та надзвичайні ситуації техногенного характеру;
- надзвичайні ситуації природного характеру;
- механізми, обладнання, деталі та вироби, що рухаються;
- електромережі та електричний інструмент;
- дерева в аварійному стані.

3.2. Можливі причини виникнення аварії:

розгерметизація резервуарів чи олііїтрубопроводів, утворення витоки олії, забруднення навколишнього середовища, при наявності високотемпературного джерела займання (влучення блискавки і т.д.), загорання протоки масла.

3.3. Розпізнавальні ознаки аварії:

розгерметизація, руйнування резервуарів та олііїтрубопроводів, утворення протоки олії, горіння протоки олії, забруднення навколишнього середовища.

3.4. Наслідки аварії:

горіння протоки олії може призвести до пошкодження конструкцій складу слабкого і середнього ступеня, опіку, травмування та загибель людей

3.5. Відповідальність за техногенну безпеку покладається на посадових осіб, які призначені наказом керівника підприємства.

4. ВИМОГИ ТЕХНОГЕННОЇ БЕЗПЕКИ У СФЕРІ ЦИВІЛЬНОГО ЗАХИСТУ.

4.1. Забезпечення засобами індивідуального захисту, порядок їх зберігання.

4.1.1. Промислові засоби захисту органів дихання (далі: − ЗІЗ) повинні зберігатися в спеціально відведених місцях.

4.1.2. На всі ЗІЗ повинні бути пришиті спеціальні бірки розміром 3х5 см із зазначенням: номера протигаза (або іншого засобу індивідуального захисту), прізвища, ім’я та по батькові власника.

4.1.3. ЗІЗ повинні зберігатися в чистому, зібраному вигляді. Дозволяється розбирати засоби індивідуального захисту на короткий час для проведення технічного обслуговування і сушки.

4.1.4. Респіратори повинні зберігатися в поліетиленових пакетах.

4.1.5. Не допускається зберігання засобів захисту поруч з горючими речовинами, кислотами та іншими агресивними речовинами.

4.1.6. Перевірка придатності, виданих для використання засобів захисту, повинна виконуватися відповідно до рекомендацій виробника і технічними умовами.

4.1.7. Засоби захисту, у яких прострочений термін застосування та які не пройшли перевірку, забороняється зберігати на робочих або інших місцях, де можливе їх використання.

4.2. Евакуація.

4.2.1. Евакуація повинна забезпечити захист всього персоналу підприємства під час виникнення надзвичайних ситуацій техногенного або природного характеру.

4.2.2. Евакуація проводиться в разі неможливості застосування інших заходів захисту.

4.2.3. Для проведення евакуації і розміщення працівників в безпечних місцях, створена евакуаційна комісія.

4.2.4. Евакуація здійснюється під керівництвом посадової особи, призначеної наказом керівника підприємства.

4.3. Оперативне оповіщення про загрозу виникнення або виникнення аварійних ситуацій (аварій).

4.3.1. Оперативне оповіщення здійснюється відповідно до затвердженої схеми оповіщення.

4.3.2. Поруч з телефонними апаратами повинні бути вивішені таблички із зазначенням номера телефону для виклику аварійно-рятувальних служб.

4.3.3. Будь-які інформаційні знаки і написи, нанесені на покажчиках, повинні бути чітко видимими і зрозумілими для працівників підприємства.

5. ОБОВ’ЯЗКИ ПРАЦІВНИКІВ ЩОДО ВИКОНАННЯ ВИМОГ ТЕХНОГЕННОЇ БЕЗПЕКИ.

5.1. Працівники підприємства зобов’язані виконувати вимоги інструкцій з питань цивільного захисту, охорони праці, пожежної та техногенної безпеки, цієї інструкції.

5.2. За результатами інструктажів з питань охорони праці і техногенної безпеки (навчання за програмою у галузі охорони праці і пожежної безпеки), навчання, тренувань та інших заходів підготовки з цивільного захисту працівники підприємства повинні:

5.2.1. Набути знань і практичних навичок відповідно до тематики загальної підготовки з цивільного захисту щодо дій за сигналами оповіщення, основ організації життєзабезпечення в умовах надзвичайних ситуацій та проведення заходів з евакуації, основ радіаційної безпеки, норм поведінки та дій в умовах радіоактивного забруднення та при аваріях з викидом (виливом) небезпечних хімічних речовин, невідкладної та долікарської допомоги постраждалим, засобів колективного і індивідуального захисту, пожежної безпеки на робочому

місці і в побуті, правил поведінки при виникненні пожеж та виявленні вибухонебезпечних предметів.

5.2.2. Знати небезпечні чинники, які несуть електричне устаткування, прилади і мережі, несправне обладнання, мережі газо-, тепло- та водопостачання, ліфтове господарство, транспортні засоби, виконувати встановлені правила безпечної експлуатації техніки, приладів, устаткування (обладнання) і забезпечення особистої безпеки.

5.2.3. Знати правила поведінки (встановлений порядок) при виникненні аварійних ситуацій (аварій) та телефонні номери служб оперативного реагування.

6. РЕАГУВАННЯ НА СИГНАЛИ ЦИВІЛЬНОГО ЗАХИСТУ У ВІЙСЬКОВИЙ ЧАС.

6.1. Якщо чутно звуки сирен, переривчасті гудки підприємств або звуки гучномовця, що тривають протягом кількох хвилин, це означає попереджувальний сигнал «**Увага всім**». Після попереджувального звукового сигналу громадянам мають надати інформацію (де і що трапилось) через:

- інтернет ресурси (офіційні сайти, соціальні мережі);
- телекомунікаційні мережі загального призначення (телефонний зв'язок, текстові повідомлення).

6.2. При сигналі «**Повітряна тривога**» об’єкт припиняє роботу. У разі отримання сигналу (повідомлення) про повітряну тривогу чи потрапляння в район обстрілу персоналу об’єкту необхідно зберігати спокій, концентрацію уваги і укритися у найближчому сховищі або укритті та не виходити з них ще деякий час (10-15 хв) після отримання сигналу (повідомлення) «Відбій повітряної тривоги» чи після закінчення обстрілу, адже після залпу, зазвичай ведеться уточнення результатів стрільби, коригування вогню або зміна позицій. При виході зі сховища чи приміщень для тимчасового укриття дотримуйтесь «правила правої руки» і пропускайте вперед тих, хто потребує допомоги, - це допоможе уникнути тисняви.

6.3. При відсутності сховищ для тимчасового укриття можна використовувати підвальні, заглиблені цокольні поверхи адміністративних будівель, а також підземні комунікаційні мережі виробничо-складських споруд підприємства: конвеєрні мережі, насосні станції (при умові припинення технологічних операцій та відсутності пожежобезпечних вантажів у складських приміщеннях), оглядові канави для авто- та залізничного транспорту (при умові відсутності на них транспорту). При відсутності заглиблених приміщень і комунікаційних мереж для тимчасового укриття можна використати внутрішні приміщення перших поверхів адміністративних виробничо-складських будівель, які знаходяться з протилежного від обстрілів боку (бажано без вікон та вітражів) або знаходяться подалі від віконних прорізів для убезпечення

ураження осколками. Вибирати місце у таких приміщеннях бажано в кутку між несучими стінами. Під час обстрілів об'єкту персоналу заборонено:

- використовувати для укриття місця під автомобілями, тепловозами; підвальні приміщення, які не пристосовані для тимчасового укриття; проходи між штабелями будівельних матеріалів, контейнерами;
- виглядати у вікна приміщень тимчасового укриття.

6.4. Реагування на раптовий **мінометний обстріл, обстріл ствольною артилерією та реактивними системами залпового вогню.**

Якщо вогонь артилерії, мінометний обстріл, авіаційне бомбардування застали на шляху в автомобільному, залізничному транспорті або пішки, необхідно, після зупинки транспорту, якнайшвидше покинути його і негайно лягти на землю, туди де є виступ або хоча б у невелике заглиблення рельєфу місцевості. Захист можуть надати бетонні конструкції (окрім тих, які можуть обвалитися або загорітися), траншеї, неглибокі підземні колодязі, широкі труби водостоку і канави, вирви від вибухів. Де б ви не знаходилися чи опинилися, тіло повинно бути у максимально безпечному стані. Для цього необхідно прийняти максимально горизонтальне положення (лягти), розвернувшись ногами у бік вибухів (стрілянини), обхопити голову руками, закривши долонями вуха та відкрити рот – це врятує від контузії, убереже від акустичного удару (баротравми). Бажано не міняти положення тіла до закінчення обстрілу.

6.5. Після обстрілу:

- треба уважно дивитися собі під ноги і не піднімати нічого з землі;
- треба пам'ятати, що ракети, авіабомби, снаряди, можуть бути касетними, бойові елементи яких можуть вибухати безпосередньо при падінні, а можуть і пізніше – від найменшого доторкання до них.

6.6. Якщо поряд з вами поранено людину, надайте першу допомогу і викличте швидку, представників ДСНС України, органів правопорядку, за необхідності – військових. Не намагайтеся надати допомогу пораненим, поки не завершився обстріл. Якщо ви стали свідком поранення або смерті людей, спробуйте зберегти якнайбільше інформації про обставини подій.

6.7. У воєнний час завжди носіть із собою документ, що засвідчує особу. Також бажано мати при собі довідкові дані (записи) про групу крові (свою та близьких родичів), інформацію про можливі проблеми зі здоров'ям (наприклад алергію на медичні препарати, хронічні захворювання), номери телефонів близьких родичів чи безпосередніх керівників (для працюючих).

6.8. Мінна небезпека.

У містах, де проводились бойові дії, сапери щодня вилучають тисячі вибухонебезпечних предметів, які бувають різних видів, форм та розмірів, але

всі – однаково небезпечні. Щоб не постраждати, а також уміти розрізняти такі предмети в кущах, траві чи на землі,

Правила поведінки, якщо ти потрапив в вибухонебезпечну зону:

6.8.1. Оминайте снаряди, які не розірвались.

6.8.2. Під час обстрілу деякі снаряди можуть не спрацювати одразу, але вони готові вибухнути будь-якої миті, тому не можна підбирати такі «трофеї».

6.8.3. Не беріть в руки знайдені предмети, зокрема, дитячі іграшки та гаджети, які розкидані на землі - це можуть бути замасковані вибухові пристрої.

6.8.4. Позначте місце небезпечного предмета, попередьте інших осіб, відійдіть на безпечну відстань, не панікуйте, потрібно повідомити оперативну службу за телефоном 101.

6.8.5. Заборонено:

- наближатися до вибухонебезпечного предмета;
- пересувати його або брати до рук;
- розбирати, кидати, бити по снаряду;
- розпалювати поряд багаття або кидати в нього вибухонебезпечний предмет;
- приносити вибухонебезпечний предмет додому.

6.8.5. Про усі подібні знахідки повідомляйте рятувальників (тел. 101) або національну поліцію (тел. **102**).

МІННА БЕЗПЕКА
ЩО ПОТРІБНО ЗНАТИ ТА ВИКОНУВАТИ

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ

Національна служба здоров'я України

ЗАПАМ'ЯТАЙТЕ зовнішній вигляд небезпечного предмета, по можливості **ПОЗНАЧТЕ** його, **ПОПЕРЕДЬТЕ** інших осіб, **ВІДІЙДІТЬ** на безпечну відстань, **НЕ ПАНІКУЙТЕ ПОВІДОМТЕ** оперативні служби за **ТЕЛ. 101**

АВІАЦІЙНІ БОМБИ

Призначені для ураження живої сили, броньованої та легкоброньованої техніки, майна, складів противника.

- Характерні ознаки:
  - ◊ Великого розміру
  - ◊ Мають стабілізатори
  - ◊ Мають підвісні засоби
- Корпус металевий
- Мають вибухники сповільненої дії
- Зустрічаються бомби вагою 50, 100, 250, 500 кг

КАТЕГОРИЧНО ЗАБОРОНЯЄТЬСЯ ПІДХОДИТИ, ПРОВОДИТИ БУДЬ-ЯКІ РОБОТИ НА ДІЇ ЩО МОЖУТЬ СПРИЧИНИТИ СПРАЦЮВАННЯ ВИБУХНИКА!

КАСЕТНІ ЕЛЕМЕНТИ ДО РІЗНИХ ТИПІВ ОЗБРОЄННЯ

Призначені для ураження живої сили, броньованої та легкоброньованої техніки противника

- Мають невеликі розміри
- Корпус сталевий
- Мають механізми самоліквідації
- Мають стабілізатори різних видів (оперення, стрічки, парашут тощо)

КАТЕГОРИЧНО ЗАБОРОНЯЄТЬСЯ ПІДХОДИТИ, ЗРУШУВАТИ З МІСЦЯ ТА ПРОВОДИТИ БУДЬ-ЯКІ ДІЇ З БОЄПРИПАСОМ! МАЮТЬ ЧУТЛИВІ ВИБУХНИКИ. ЗУСТРІЧАЮТЬСЯ У МІСЦЯХ НАНЕСЕННЯ УДАРІВ З СИСТЕМ ЗАЛПОВОГО ВОГНЮ!

БОЄПРИПАСИ ДО ГРАНАТОМЕТІВ
(постріл осколкової гранати)

ВОГ – «выстрел осколочный гранатометный»

Призначені для ураження живої сили, броньованої та легкоброньованої техніки, майна, складів противника.

- Снаряди осколкових гранат ВОГ-17 та ВОГ-25
- Мають невеликі розміри
- Корпус сталевий
- Вибухники ударної дії

КАТЕГОРИЧНО ЗАБОРОНЯЄТЬСЯ ЧІПАТИ, ЗРУШУВАТИ З МІСЦЯ ЧЕРЕЗ ЧУТЛИВІСТЬ ВИБУХНИКІВ!

БОЄПРИПАСИ ДО ГРАНАТОМЕТІВ

РПГ – ручний протитанковий гранатомет

Призначені для ураження живої сили, броньованої та легкоброньованої техніки, майна противника. На території України зустрічаються гранатометні снаряди до РПГ-7, 18, 22, 26, 27, 28, 30. Гранати до одноразових гранатометів

Мають різні бойові частини:
- Осколкові
- Протитанкові кумулятивні
- Термобарні
- Тандемного типу

Складаються з:
- Вишибного заряду
- Маршового двигуна (реактивний двигун)
- Стабілізатор у вигляді відкидного оперення
- Бойової частини

КАТЕГОРИЧНО ЗАБОРОНЯЄТЬСЯ ЗРУШУВАТИ З МІСЦЯ ГРАНАТИ, ПОКИНУТІ ТРАНСПОРТНО-ПУСКОВІ КОНТЕЙНЕРИ ТОЩО, ЧЕРЕЗ МОЖЛИВІСТЬ СПРАЦЮВАННЯ САМОЇ ГРАНАТИ ТА НАЯВНОСТІ МІН-ПАСТОК!

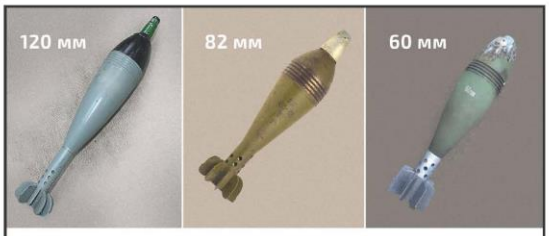

МІНОМЕТНІ МІНИ

Призначені для ураження живої сили, техніки, майна та легкоброньованої техніки противника. Мають характерні відмінності від інших видів озброєння у вигляді оперення.

- Мають сталевий корпус
- Характерний стабілізатор у вигляді оперення
- Мають вибухники ударної дії або дистанційні трубки

Найрозповсюдженіші на території України. Зустрічаються міни калібрів: 120 мм, 82 мм та 60 мм

КАТЕГОРИЧНО ЗАБОРОНЯЄТЬСЯ ПРОВОДИТИ БУДЬ-ЯКІ ДІЇ З МІНОЮ ТА ЇЇ ВИБУХНИКОМ, МОЖЕ СПРАЦЮВАТИ ВІД ПАДІННЯ, УДАРУ ТОЩО!

Листівка підготовлена за підтримки Агентства США з міжнародного розвитку (USAID), наданої від імені народу Сполучених Штатів Америки, та Програми Уряду Великої Британії «GoodSamaritan Fund», наданої від імені народу Великої Британії. Відповідальність за зміст цих матеріалів, який не обов'язково відображає погляди USAID, Уряду Сполучених Штатів Америки, ВК або Уряду Великої Британії, несе виключно компанія ТОВ «Делойт Консалтинг» в рамках контракту №72012119C00001.

7. ВИМОГИ БЕЗПЕКИ В АВАРІЙНИХ СИТУАЦІЯХ.

7.1. Працівники підприємства при виникненні аварійних ситуацій (аварій) зобов'язані вжити негайні заходи (дії), які унеможливлюють, призупиняють або уповільнюють розвиток аварійної ситуації (аварії) та її подальше поширення і негативний вплив на людей. Такими заходами (діями) повинні бути:

- відключення у разі необхідності мереж водо-, газо-, тепло-, електропостачання (якщо є така можливість) і оповіщення безпосереднього керівника та відповідальних посадових осіб підприємства;
- припинення роботи і ліквідація (локалізація) аварійної ситуації (аварії) за допомогою штатних або наявних засобів;
- усунення причин аварій або ситуацій, які можуть призвести до аварій або нещасних випадків, організувати евакуацію людей;
- виклик аварійно-рятувальних (пожежної, медичної, газорятувальної та інших) служб (при необхідності за розпорядженням керівника або самостійно).

7.2. При будь-якій перерві в подачі електроенергії вимкнути електрообладнання, припинити роботу, повідомити керівника.

7.3. У разі займання електропроводки НЕ гасити водою, а застосовувати порошкові або вуглекислотні вогнегасники, засипати вогонь землею, піском, прикрити брезентом або повстиною.

7.4. При виникненні аварій і ситуацій, які можуть привести до аварій і нещасних випадків, необхідно:

7.4.1. Негайно припинити роботи, попередити працівників і сповістити керівника робіт.

7.4.2. Під керівництвом керівника робіт оперативно вжити заходів щодо усунення причин аварій або ситуацій, які можуть призвести до аварій або нещасних випадків, організувати евакуацію людей.

7.5. При виникненні пожежі, задимлення:

7.5.1. Негайно повідомити по телефону «101» або в пожежну охорону, сповістити працюючих, довести до відома керівника підрозділу, повідомити про пожежу на пост охорони.

7.5.2. Відкрити запасні виходи з будівлі, знеструмити електроживлення, закрити вікна і прикрити двері.

7.5.3. Приступити до гасіння пожежі первинними засобами пожежогасіння, якщо це не пов'язано з ризиком для життя.

7.5.4. Організувати зустріч пожежної команди.

7.5.5. Покинути будівлю і перебувати в зоні евакуації.

7.6. При нещасному випадку:

7.6.1. При кожному нещасному випадку, очевидцем якого став працівник необхідно:

- повідомити про те, що трапилося безпосередньому керівнику робіт;
- викликати лікаря або допомогти доставити потерпілого до лікувального закладу;
- в разі необхідності надати першу долікарську допомогу потерпілому;
- по можливості зберегти обстановку, при якій стався нещасний випадок, якщо вона не загрожує життю і здоров'ю оточуючих.

7.6.2. Негайно організувати першу допомогу потерпілому, повідомити свого керівника і в службу охорони праці (тел. 050-493-53-44), при необхідності забезпечити доставку потерпілого до медичного закладу підприємства (тел. (0512) 37-95-51) або викликати швидку допомогу (тел. 103).

7.6.3. В разі необхідності, надати першу долікарську допомогу потерпілому.

7.6.4. По можливості зберегти обстановку, при якій стався нещасний випадок, якщо вона не загрожує життю і здоров'ю оточуючих.

7.6.5. При отруєнні газами вивести або винести потерпілого на свіже повітря, розстебнути одяг, що стискує подих, укласти його, піднявши ноги, дати нюхати нашатирний спирт, при зупинці дихання відразу ж почати робити штучне дихання.

7.6.6. Основні принципи надання першої допомоги потерпілим при нещасних випадках:

7.6.7. Надання першої допомоги при ураженні електричним струмом.

При ураженні електричним струмом необхідно негайно звільнити потерпілого від дії електричного струму, відключивши електроустановку від джерела живлення, а при неможливості відключення - відтягнути його від струмоведучих частин за одяг або застосувавши підручний сухий ізоляційний матеріал.

При відсутності у потерпілого дихання і пульсу необхідно робити йому штучне дихання і непрямий (зовнішній) масаж серця, звернувши увагу на зіниці. Розширені зіниці свідчать про різке погіршення кровообігу мозку. При такому стані оживлення починати необхідно негайно, після чого викликати швидку медичну допомогу.

7.6.8. Перша допомога при пораненні.

Для надання першої допомоги при пораненні необхідно розкрити індивідуальний перев'язочний пакет, накласти стерильний перев'язочний матеріал, що міститься в ньому, на рану і зав'язати її бинтом.

Якщо індивідуального пакету якимось чином не буде, то для перев'язки необхідно використати чисту носову хустинку, чисту полотняну ганчірку і т.д. На те місце ганчірки, що приходиться безпосередньо на рану, бажано накапати декілька крапель настойки йоду, щоб одержати пляму розміром більше рани, а після цього накласти ганчірку на рану. Особливо важливо застосовувати настойку йоду зазначеним чином при забруднених ранах.

7.6.9. Перша допомога при переломах, вивихах, ударах.

При переломах і вивихах кінцівок необхідно пошкоджену кінцівку укріпити шиною, фанерною пластинкою, палицею, картоном або іншим подібним предметом. Пошкоджену руку можна також підвісити за допомогою перев'язки або хустки до шиї і прибинтувати до тулуба.

При переломі черепа (несвідомий стан після удару по голові, кровотеча з вух або роту) необхідно прикласти до голови холодний предмет (грілку з льодом, снігом або холодною водою) або зробити холодну примочку.

При підозрі перелому хребта необхідно потерпілого покласти на дошку, не підіймаючи його, чи повернути потерпілого на живіт обличчям униз, наглядаючи при цьому, щоб тулуб не перегинався, з метою уникнення ушкодження спинного мозку.

При переломі ребер, ознакою якого є біль при диханні, кашлі, чханні, рухах, необхідно туго забинтувати груди чи стягнути їх рушником під час видиху.

7.6.10. Перша допомога при опіках кислотами і лугами.

При попаданні кислоти або лугу на шкіру, ушкоджені ділянки необхідно ретельно промити водою протягом 15-20 хвилин, після цього пошкоджену кислотою поверхню обмити 5% розчином питної соди, а обпечену лугом - 3% розчином борної кислоти або розчином оцтової кислоти.

У разі потрапляння на слизову оболонку очей кислоти або лугу необхідно очі ретельно промити цівкою води на протязі 15-20 хвилин, після цього промити 2% розчином питної соди, а обпечену лугом - 3% розчином борної кислоти або 3% розчином оцтової кислоти.

При опіках порожнини рота лугом необхідно полоскати 3% розчином оцтової кислоти або 3% розчином борної кислоти, при опіках кислотою - 5% розчином питної соди.

При попаданні кислоти в дихальні шляхи необхідно дихати розпиленим за допомогою пульверизатора 10% розчином питної соди, при попаданні лугу - розпиленням 3% розчином оцтової кислоти.

7.6.11. Перша допомога при теплових опіках.

При опіках вогнем, парою, гарячими предметами ні в якому разі не можна відкривати пухирі, які утворюються, та перев'язувати опіки бинтом.

При опіках першого ступеня (почервоніння) обпечене місце обробляють ватою, змоченою етиловим спиртом.

При опіках другого ступеня (пухирі) обпечене місце обробляють спиртом або 3% марганцевим розчином.

При опіках третього ступеня (зруйнування шкіряної тканини) накривають рану стерильною пов'язкою та викликають лікаря.

7.6.12. Перша допомога під час кровотечі.

Для того, щоб зупинити кровотечу, необхідно:

Підняти поранену кінцівку вверх. Рану закрити перев'язочним матеріалом (із пакета), складеним у клубочок, придавити її зверху, не торкаючись самої рани, потримати на протязі 4-5 хвилин. Якщо кровотеча зупинилася, не знімаючи накладеного матеріалу, поверх нього покласти ще одну подушечку з іншого пакета чи кусок вати і забинтувати поранене місце (з деяким натиском).

У разі сильної кровотечі, яку не можна зупинити пов'язкою, застосовується здавлювання кровоносних судин, які живлять поранену область, при допомозі згинання кінцівок в суглобах, а також пальцями, джгутом або затиском. У разі сильної кровотечі необхідно терміново викликати лікаря.

7.6.13. Вжити невідкладних заходів щодо запобігання розвитку аварійної або іншої надзвичайної ситуації та впливу травмуючих чинників на інших осіб.

7.6.14. Зберегти до початку розслідування нещасного випадку обстановку, якою вона була на момент події, якщо це не загрожує життю і здоров'ю інших осіб і не веде до катастрофи, аварії або виникнення інших надзвичайних обставин, а в разі неможливості її збереження – зафіксувати обстановку (скласти схеми, провести інші заходи).

8. ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ.

8.1. Особи, відповідальні за техногенну безпеку, а також працівники, які порушили вимоги даної Інструкції, несуть особисту відповідальність згідно з чинним законодавством, незалежно від того, як сталося порушення: внаслідок особистого невиконання працівником вимог Інструкції або через неправильне виконання розпоряджень відповідного керівника.

Розроблено:

Проректор з адміністративно – господарської роботи _____ (підпис) Андрій МАТВІЄНКО

Погоджено:

Інженер з охорони праці _____ (підпис) Валерій КЛИМЕНКО

Юрист -консульт _____ (підпис) Ганна Шаповалова